

32000D0147

23.2.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 50/14

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 8. února 2000,****kterým se provádí směrnice Rady 89/106/EHS, pokud jde o klasifikaci reakce stavebních výrobků na oheň***(oznámeno pod číslem K(2000) 133)***(Text s významem pro EHP)**

(2000/147/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků ⁽¹⁾ ve znění směrnice 93/68/EHS ⁽²⁾, a zejména na články 3, 6 a 20 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 89/106/EHS se stanoví, že s ohledem na různé úrovně ochrany staveb, které mohou na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni převládat, může každý základní požadavek vést ke stanovení tříd v interpretačních dokumentech. Tyto dokumenty byly zveřejněny ve sdělení Komise k interpretačním dokumentům směrnice Rady 89/106/EHS ⁽³⁾.

(2) Bod 4.2.1 interpretačního dokumentu č. 2 odůvodňuje potřebu různých úrovní základního požadavku, jako jsou funkce druhu, užívání a umístění stavby, jejího uspořádání a použitelnosti nouzových zařízení.

(3) Bod 2.2 interpretačního dokumentu č. 2 uvádí řadu vzájemně souvisejících opatření pro splnění základního požadavku „Požární bezpečnost“, které dohromady přispívají ke stanovení strategie požární bezpečnosti, kterou lze v členských státech různým způsobem rozvíjet.

(4) Bod 4.2.3.3 interpretačního dokumentu č. 2 uvádí jedno z těchto opatření převládajících v členských státech, které spočívá v omezení vzniku a šíření ohně a kouře v prostoru s ohniskem požáru (nebo v určité oblasti) tím, že bude omezen příspěvek stavebních výrobků k plnému rozvinutí požáru.

(5) Definice tříd základního požadavku částečně závisí na úrovni takového omezení.

(6) Úroveň tohoto omezení může být vyjádřena pouze různými úrovněmi ukazatelů reakce výrobků na oheň v jejich konečném použití.

(7) Bod 4.3.1.1 interpretačního dokumentu č. 2 stanoví, že pro možnost hodnocení reakce výrobků na oheň bude vypracováno harmonizované řešení, které může využívat zkoušky prováděné v plném rozsahu nebo na zkušebním zařízení, jež odpovídají reálnému požárnímu scénáři.

(8) Harmonizované řešení spočívá v systému tříd, které interpretační dokument neobsahuje.

(9) Systém tříd určených pro tento účel se odvozuje od řady zkušebních metod, které již jsou evropským normalizačním orgánům pro známy.

(10) Rozhodnutí Komise 94/611/ES ze dne 9. září 1994, kterým se provádí článek 20 směrnice 89/106/EHS o stavebních výrobcích ⁽⁴⁾ popisující systém tříd, neuvádí mezní hodnoty tříd B, C a D, protože zkouška samostatně hořícího předmětu nebyla v té době dostatečně vyvinuta.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 62, 28.2.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 241, 16.9.1994, s. 25.

- (11) Odpovídající údaje jsou nyní k dispozici a rozhodnutí 94/611/ES by tedy mělo být nahrazeno novým rozhodnutím, které uvede mezní hodnoty tříd a některá přizpůsobení technickému pokroku. Alternativní zkušební postupy by měly být na základě dohody mezi Komisí a členskými státy a po konzultaci CEN/CENELEC a EOTA úplně popsány v budoucí evropské normě nebo rozhodnutí Komise.
- (12) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro stavebnictví.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Je-li konečné použití stavebního výrobku takové, že může přispět ke vzniku a šíření ohně a kouře v prostoru (nebo v oblasti) ohniska požáru nebo mimo něj, bude výrobek klasifikován na základě jeho reakce na oheň podle klasifikačního systému uvedeného v tabulkách 1 a 2 přílohy.

2. Výrobky musí být posuzovány ve vztahu k jejich konečnému použití.

Jestliže klasifikace založená na normalizovaných zkouškách a kritériích uvedených v tabulkách 1 a 2 přílohy nebude vhodná, může se v rámci postupu, který předpokládá alternativní zkoušky, použít jeden nebo několik referenčních scénářů (reprezentativní zkouška (zkoušky) v měřítku představující scénář (scénáře) odpovídající nebezpečí).

Článek 2

Zrušuje se rozhodnutí 94/611/ES.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státním.

V Bruselu dne 8. února 2000.

Za Komisi

Erkki LIKANEN

člen Komise

PŘÍLOHA

Symboly ⁽¹⁾

ΔT	vzrůst teploty
Δm	úbytek hmotnosti
t_f	plamenné období
PCS	spalné teplo
FIGRA	rychlost rozvoje požáru
THR _{600s}	celkové uvolňování tepla
LFS	postranní šíření plamene
SMOGRA	rychlost vývinu kouře
TSP _{600s}	celková tvorba kouře
F _s	šíření plamene

Definice

„Materiál“: jednotlivá základní látka nebo rovnoměrně rozložená směs látek, např. kov, kámen, dřevo, beton, minerální vlna s rovnoměrně rozloženým pojivem, polymery.

„Stejnorodý výrobek“: výrobek, který sestává z jednoho materiálu a jako celek má jednotnou hustotu a složení.

„Nestejnorodý výrobek“: výrobek, který nesplňuje požadavky na stejnorodý výrobek. Je to výrobek složený z jedné nebo několika podstatných a/nebo nepodstatných složek.

„Podstatná složka“: materiál, který tvoří významnou část nestejnorodého výrobku. Vrstva o plošné hmotnosti $\geq 1,0 \text{ kg/m}^2$ nebo tloušťce $\geq 1,0 \text{ mm}$ se pokládá za podstatnou složku.

„Nepodstatná složka“: materiál, který netvoří významnou část nestejnorodého výrobku. Vrstva o plošné hmotnosti $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ a tloušťce $< 1,0 \text{ mm}$ se pokládá za nepodstatnou složku.

Dvě nebo více nepodstatných vrstev, které k sobě přiléhají (tj. bez žádné podstatné složky (žádných podstatných složek) mezi vrstvami), se považují za jednu nepodstatnou složku, a musí tedy dohromady splňovat požadavky na vrstvu, která je nepodstatnou složkou.

U nepodstatných složek se rozlišují následující vnitřní nepodstatné složky a vnější nepodstatné složky:

„Vnitřní nepodstatná složka“: nepodstatná složka, která je z obou stran kryta alespoň jednou podstatnou složkou.

„Vnější nepodstatná složka“: nepodstatná složka, která z jedné strany není kryta podstatnou složkou.

Tabulka 1

TŘÍDY REAKCE STAVEBNÍCH VÝROBKŮ NA OHEŇ KROMĚ PODLAHOVÝCH KRYTIN ^(*)

Třída	Zkušební metoda (zkušební metody)	Kritéria klasifikace	Doplňková klasifikace
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ a	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; a $\Delta m \leq 50 \%$; a $t_f = 0$ (tj. žádné trvalé hoření plamenem)	–
	EN ISO 1716	$\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽¹⁾ a $\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽²⁾ ^(2a) a $\text{PCS} \leq 1,4 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ ⁽³⁾ a $\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	–

^(*) Chování některých skupin výrobků, např. Lineárních výrobků (trubky, potrubí, kabely atd.), je stále ještě přezkušováno a může se vynutit změnu tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Pro stejnorodé výrobky a podstatné složky nestejnorodých výrobků.

⁽²⁾ Pro každou vnější nepodstatnou složku nestejnorodých výrobků.

^(2a) Nebo každá vnější nepodstatná složka s $\text{PCS} \leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ za předpokladu, že výrobek splňuje tato kritéria EN 13823 (SBI): FIGRA $\leq 20 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; LFS < okraj vzorku a THR_{600s 600} $\leq 4,0 \text{ MJ}$ a s1 a d0.

⁽³⁾ Pro každou vnitřní nepodstatnou složku nestejnorodého výrobku.

⁽⁴⁾ Pro výrobek jako celek.

⁽¹⁾ Vlastnosti jsou definovány s ohledem na příslušnou zkušební metodu.

Třída	Zkušební metoda (zkušební metody)	Kritéria klasifikace	Doplňková klasifikace
A2	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ nebo	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$ a $\Delta m \leq 50 \text{ } \%$ a $t_f = 20 \text{ s}$	–
	EN ISO 1716 a	$\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ a ⁽¹⁾ $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ a ⁽²⁾ $\text{PCS} \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ a ⁽³⁾ $\text{PCS} \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	–
	EN 13823 (SBI)	$\text{FIGRA} \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$ a $\text{LFS} < \text{okraj vzorku}$ a $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Tvorba kouře ⁽⁵⁾ a plamenně hořící kapky/částice ⁽⁶⁾
B	EN 13823 (SBI) a	$\text{FIGRA} \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$ a $\text{LFS} < \text{okraj vzorku}$ a $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Tvorba kouře ⁽⁵⁾ a plamenně hořící kapky/částice ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 30 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 60 s	
C	EN 13823 (SBI) a	$\text{FIGRA} \leq 250 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$ a $\text{LFS} < \text{okraj vzorku}$ a $\text{THR}_{600\text{s}} \leq 15 \text{ MJ}$	Tvorba kouře ⁽⁵⁾ a plamenně hořící kapky/částice ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 30 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 60 s	
D	EN 13823 (SBI) a	$\text{FIGRA} \leq 750 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$	Tvorba kouře ⁽⁵⁾ a plamenně hořící kapky/částice ⁽⁶⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 30 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 60 s	
E	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 20 s	Plamenně hořící kapky/částice ⁽⁷⁾
F	Žádný ukazatel vlastností není stanoven		

⁽¹⁾ Pro stejnorodé výrobky a podstatné složky nesterodných výrobků.

⁽²⁾ Pro každou vnější nepodstatnou složku nesterodných výrobků.

⁽³⁾ Pro každou vnitřní nepodstatnou složku nesterodného výrobku.

⁽⁴⁾ Pro výrobek jako celek.

⁽⁵⁾ $s_1 = \text{SMOGR} \leq 30 \text{ m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ a $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 50 \text{ m}^2$; $s_2 = \text{SMOGR} \leq 180 \text{ m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ a $\text{TSP}_{600\text{s}} \leq 200 \text{ m}^2$; $s_3 = \text{ne } s_1 \text{ nebo } s_2$.

⁽⁶⁾ $d_0 =$ žádné plamenně hořící kapky/částice v EN 13823 (SBI) po 600 s; $d_1 =$ žádné plamenně hořící kapky/částice trvající déle než 10 s v EN 13823 (SBI) během 600 s; $d_2 =$ ani d_0 ani d_1 ; vznícení papíru v EN ISO 11925-2 vede k zařazení do d_2 .

⁽⁷⁾ Vyhověl = žádné vznícení papíru (žádná klasifikace); nevyhověl = vznícení papíru (klasifikace d_2).

⁽⁸⁾ Při namáhání povrchu plamenem, a popřípadě pro konečné použití výrobku, při namáhání okraje vzorku plamenem.

Tabulka 2

TŘÍDY REAKCE PODLAHOVÝCH KRYTIN NA OHEŇ

Třída	Zkušební metoda (zkušební metody)	Kritéria klasifikace	Doplňková klasifikace
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ a	$\Delta T \leq 30 \text{ °C}$ a $\Delta m \leq 50 \%$ a $t_f = 0$ (tj. žádné trvalé hoření plamenem)	–
	EN ISO 1716	$PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ a ⁽¹⁾ $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ a ⁽²⁾ $PCS \leq 1,4 \text{ MJ.m}^{-2}$ a ⁽³⁾ $PCS \leq 2,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	–
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ nebo	$\Delta T \leq 50 \text{ °C}$ a $\Delta m \leq 50 \%$ a $t_f = 20 \text{ s}$	–
	EN ISO 1716 a	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ a ⁽¹⁾ $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ a ⁽²⁾ $PCS \leq 4,0 \text{ MJ.m}^{-2}$ a ⁽³⁾ $PCS \leq 3,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	–
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Kritický tok ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Tvorba kouře ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ a	Kritický tok ⁽⁶⁾ $\geq 8,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Tvorba kouře ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 20 s	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ a	Kritický tok ⁽⁶⁾ $\geq 4,5 \text{ kW.m}^{-2}$	Tvorba kouře ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 20 s	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ a	Kritický tok ⁽⁶⁾ $\geq 3,0 \text{ kW.m}^{-2}$	Tvorba kouře ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 20 s	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ expoziční = 15 s	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ během 20 s	
F _{FL}	Žádný ukazatel vlastností není stanoven		

⁽¹⁾ Pro stejnorodé výrobky a podstatné složky nesterodých výrobků.

⁽²⁾ Pro každou vnější nepodstatnou složku nesterodých výrobků.

⁽³⁾ Pro každou vnitřní nepodstatnou složku nesterodého výrobku.

⁽⁴⁾ Pro výrobek jako celek.

⁽⁵⁾ Trvání zkoušky = 30 minut.

⁽⁶⁾ Kritický tok je definován jako tok radiace, při němž plamen zhasne, nebo jako tok radiace po trvání zkoušky 30 minut; podle toho, který je nižší (tj. tok odpovídající většímu rozšíření plamene).

⁽⁷⁾ s1 = kouř $\leq 750 \%$ .min; s2 = ne s1.

⁽⁸⁾ Při namáhání povrchu plamenem, a popřípadě pro konečné použití výrobku, při namáhání okraje vzorku plamenem.